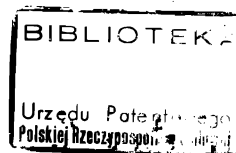

30 maja 1930 r.

2

E03f 5/14

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 11747.

Kl. 85 e 9.

Wilhelm Linnmann jun.
(Essen - Altenessen, Niemcy).

Oddzielacz benzolu.

Zgłoszono 21 stycznia 1929 r.

Udzielono 5 marca 1930 r.

Pierwszeństwo: 21 stycznia 1928 r. dla zastrz. 1, 2 (Niemcy).

Znane oddzielacze benzolu, w których przy zbyt wysokim poziomie benzolu zamyka się otwór odpływowy zapomocą pływaką, mają tę wadę, że przy gwałtownym dopływie wody zebrany w pewnej ilości benzol dostaje się do przewodu odpływowego. Znane są również oddzielacze benzolu, w których wlot rury odpływowej znajduje się w dolnej części komory zbiornika. W tych oddzielaczach zamknięcie uskutecznia się zapomocą ruchomego naczynia wlewowego, do którego wpływa nadmiar nagromadzonego benzolu. W takim oddzielaczu zamknięcie działa również przy silnym dopływie wody, a ruchome naczynie musi być opróżnione, by oddzielacz mógł być ponownie użyty.

Według wynalazku usuwa się powyż-

sze wady przez to, że odpływ umieszczony jest na dole stosunkowo dość głęboko w zbiorniku wody, natomiast jego zawór zamyka się zapomocą pływaka, znajdującego się w górnej warstwie wody odpływającej i w warstwie benzolu, przyczem pływak łączy się z zaworem zapomocą łącznika. Można również wykonać pływak takiej długości, aby zawór był przytwierdzony bezpośrednio do spodu pływaka. Wtenczas kształt i ciężar całości winien być tak dobrany, aby działał tak samo, jak pływak znajdujący się w warstwie benzolu.

Celem uniknięcia by, przy zbyt rapidnym przepływie wody, pływak nie był przyciśnięty w dół do siedła zaworu, rurę odpływową w kształcie litery S należy zwiężyć w górnym zagięciu. Wskutek ta-

kiego wykonania rury odpływowej nawet przy bardzo silnym dopływie wody odpływ odbywa się jeszcze tak wolno, że pływak i warstwa benzolu mogą dostatecznie wysoko przesunąć się w górę. Gdy przy większym napełnieniu przekroju rury powstaje silny odpływ, to nie może już pływaka zepchnąć wdół na siodło.

Na rysunku pokazane są dwa przykłady wykonania przedmiotu wynalazku. Na fig. 1—3 w zbiorniku *a* oddzielacza, zaopatrzonego w dopływ *b* i rurę odpływową *c*, nad skierowanym w górę jej końcem znajduje się zamknięty pływak *d*, zakończony u dołu zaworem. Koniec rury *c* znajduje się w dolnej części zbiornika *a*, sama rura wypełnia się tylko wodą odchodową *e*. Pływak znajduje się natomiast w górnej części cieczy *f*, zawierającej mniejszą lub większą ilość benzolu. W zagięciu *h* rury odpływowej *c* znajduje się zwężenie *i*. W tym przykładzie odpływ odbywa się w miernych granicach, aż poziom wody osiągnie linię *k*. Następnie gdy rozpoczyna się silny dopływ, to zawór znajdzie się tak wysoko nad rurą odpływową, że przez ssanie nie będzie przeciągnięty ku dołowi.

Na fig. 4 pływak *d* połączony jest zapomocą łącznika z zaworem *g*. W pierwszym przypadku pływak ma kształt waco-

wy, a jego ciężar musi być wyrównany, przyczem działa tak, jakby działał sam pływak, umieszczony w górnej warstwie, to znaczy, że przy otwartej rurze odpływowej powierzchnia pływaka wystaje trochę z benzolu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Oddzielacz benzolu, w którym otwór odpływowy zamyka się zapomocą pływaka po zebraniu największej ilości tej cieczy, znamienny tem, że jego otwór odpływowy mieści się u dołu zbiornika, podczas gdy pływak (*d*), zamykający ten otwór, znajduje się w górnych warstwach cieczy i przytrzymuje zawór zapomocą łącznika.

2. Oddzielacz według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada zawór, który z pływakiem stanowią jedną całość.

3. Oddzielacz według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że posiada rurę odpływową (*c*) o kształcie litery *S*, zaopatrzoną na zagięciu (*h*) lub w pobliżu niego w zwężenie (*i*).

Wilhelm Linnmann jun.

Zastępca: Dr. inż. M. Kryzan,
rzecznik patentowy.

